

סגן בונפיל יהודה
2263376

בן לונה ויעקב

נולד ב- כ"ז אדר א' תשי"ז 28.2.1957

התגייס לצה"ל ב- 10.8.1975

שרת בגדוד "גדעון" (13)

נפל ב- י"ב תשרי תשל"ח 24.9.1977

בהפגזה באזור הר-דב.

כונסיל, יהודה ('באפי')

בן יעקב ולונה. נולד ביום כ"ז באדר א' תשי"ז (28.2.1957) בלוד. למד בבית-הספר היסודי 'הרצליה' שבלוד. המשיך וסיים את לימודיו בבית-הספר התיכון העיוני 'רמלה-לוד'. יהודה היה תלמיד חרוץ. שהתעניין במקצועות ההומניים והצטיין בלימודי היסטוריה וגיאוגרפיה של ארץ-ישראל, הוא היה חבר בתנועת הנוער 'הצופים' וב'בנות הימים החדש' בקן לוד. היה חובב-ספורט והצטיין בשחייה ובמשחק כדוריד. באחת מתופשות-הקיק עבר קורס למצילים וקיבל תעודת מציל. יהודה התעניין בתחומים שונים. בנוסף להדרכה בתנועת הנוער ולפעילותו הספורטיבית נודע ככינוי 'מלך ריקודי העם' בלוד. הוא היה אופטימי ועליו אהב לעזור לזולת והיה אהוב על חבריו. בזכות חביבותו נקרא בפי כול בשם החיבה 'באפי'. 'חד-עמ' זאת, היה רציני בגישתו לחיים ונאמן לעקרונותיו. במלחמת יום-הכיפורים, כאשר למד עדיין בבית-הספר התיכון, התנדב יהודה לטפל בשבויי המלחמה, אשר אושפזו בבית-החולים 'שמאל הרופא', וכן התנדב לעבוד במגן-דוד אדום ולשמור במסגרת המשמר האזרחי. לחבריו הקרובים סיפר על התעניינותו הרבה בנושאי צבא וביטחון ותקוותו לעשות חיל בצה"ל. 'חד-עמ' זאת, לא ויתר על המשך הלימודים והתכוון ללמוד משפטים באוניברסיטה עם חום שירותו הצבאי. יהודה גויס לצה"ל באוגוסט 1975 והצטרף לחיל-הרגלים. לאחר הטירונות ולאחר שהשתלם בקורס-צניחה, קורס סיירי-גולני וכן קורס-קצינים, נשלח לשרת בגדוד חיל-הרגלים באזור הצפון. הוא היה קצין מצולה, אחראי ומסוד לתפקידו. יהודה שימש דוגמה לחבריו ומופת לפקדיו בסבילותו ובמזגו הטוב. פקדיו מספרים, שהיה מפקד מסוד ודואג לחייליו, אך דרש תמיד ביצוע מדויק. הוא השתדל לא להדאיג את חוריו, הקפיד לטלפן הביתה, אך לא הרבה לספר על קשייו, אלא קיבל את המאמצים ואת המתח בחזית ברצון וברוח טובה. ביום י"ב בתשרי תשל"ח (24.9.1977) נפל יהודה בהפגזה באזור הר-דוב, הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי שבלוד. השאיר אחריו הורים, אחות ואח. לאתר נטלו הזעלה לדרגת סגן. הוריו הקימו לזכרו גליעד במודיעין.

חטיבת גולני באימון ובשיגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה"; עשרות אתרי קרב, מאות פעולות ומבצעים זאלף ומאה חללים; הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת הקרב, לחיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, חוזרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה; כל תקופת שרותם הייתה ב"אימון ובשיגרה". לאלו שבסבב שנתי קבוע היו "עולים לקר" "יורדים לאימון", יוצאים ל"רגילה" ל"נופש" ול"תעסוקה"; לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיזו חדידה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שדותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים; בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים; במלחמת ההתשה ובמרדפים, במבצע ליטאני או של"ג במלחמת לבנון או ב"שטחים"; אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים; על סיור בוקר, זה "סיור האלים", על התצפית והמארב, על נוסרה לילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחות, ותחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה, בגדוד, ובחטיבה!

הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ד, את "המאהל" והשמירות, ההמתנה וה"שמועות", את הכוונות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עמם עם כל הזכרונות את ה"קיטבוק" הפק"ל והתד"ל, שקשינה מדים ודגות, אפוד מגן, ש"ש, קסדה ואיך ספור חוויות... על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים, מריצת לילה, ממסע ממתוח, מעשרות אימונים; אימון "יבש" ו"רטוב", אימון הפרט, ואימון החטיבה; אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה; ביעדר מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר... אימון בנגב, בגליל או ברמת, אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגורי קל, מימיה ורימונים, או עם תגוד מלא, "תגוד פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פאוצים" ומחסניות מלאות "גותבים"... עם גשק אישי; "עוז", "סטך" "צ'כי", "אפ"אך" ו"גליל", עם מגל"ד, ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את ה"כומתה החומה"...

לחיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או מקידה, בסירת ב"עורב" בפלוגת הקשר, פלוגת הנדסה, או ב"מפקדה"; להיות ב"גולני" פרושו לחיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח מתחכם ולעשות "עבודות רס"ר"... להיות בגולני פרושו לרוץ כמו מטורף, עם חגורי מלא וכובע פלדה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל"קבלת חכמתה"... להיות בגולני פרושו גם לעמוד דום "כמו תיל", כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה", במסדר המפקד, ובמסדר יציאה; טקס ההשבעה, וטקס קבלת הכומתה, טקס סיום קורס מבי"ם או קצינים, ומסדר סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שנתי לכל החללים... להיות ב"גולני" זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של "אימון ושיגרה"...

דרך הקרבות של החטיבה

חטיבת גולני הוקמה ב-1948, ארבע שנים לאחר הקמת מדינת ישראל. היא נקראה על שם גולן, מפקדה הראשי, שהיה מפקד חטיבת גולני הראשון. החטיבה הייתה אחת החטיבות המרכזיות של צה"ל, והיא השתתפה במספר קרבות חשובים, בהם מבצע קינן, מבצע חשופ, מבצע קדש, מבצע יואב, מבצע פלוג'ה, מבצע יפתח, מבצע נחשון, מבצע יריבו, מבצע אביב נחשון, מבצע אביב 77, מבצע אביב 78, מבצע אביב 79, מבצע אביב 81, מבצע אביב 82, מבצע אביב 83, מבצע אביב 84, מבצע אביב 85, מבצע אביב 86, מבצע אביב 87, מבצע אביב 88, מבצע אביב 89, מבצע אביב 90, מבצע אביב 91, מבצע אביב 92, מבצע אביב 93, מבצע אביב 94, מבצע אביב 95, מבצע אביב 96, מבצע אביב 97, מבצע אביב 98, מבצע אביב 99, מבצע אביב 100.

אימוני החטיבה

מקום הנפילה

ישראל

תעודת סיום קורס קצינים

התאחדות
הקצינים
המקצועיים
המקצועיים
המקצועיים
228-3767
התאחדות
הקצינים
המקצועיים
המקצועיים
המקצועיים

מנכ"ל
מנכ"ל

ירון בום

מכתב סיום קורס סיור וקבלת כנפי היחידה

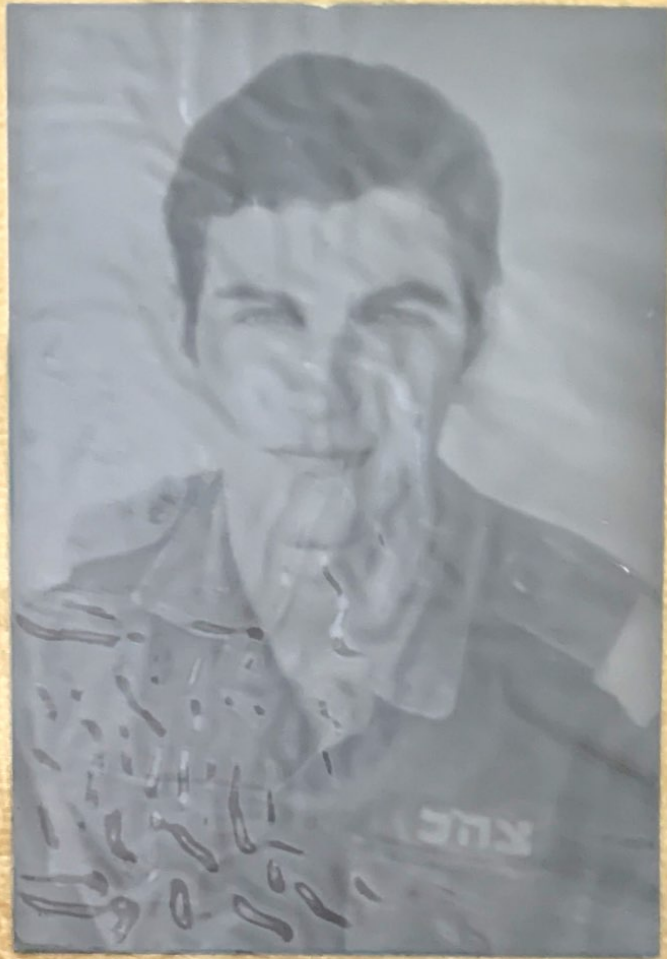
סיום קורס סיור
וקבלת כנפי היחידה

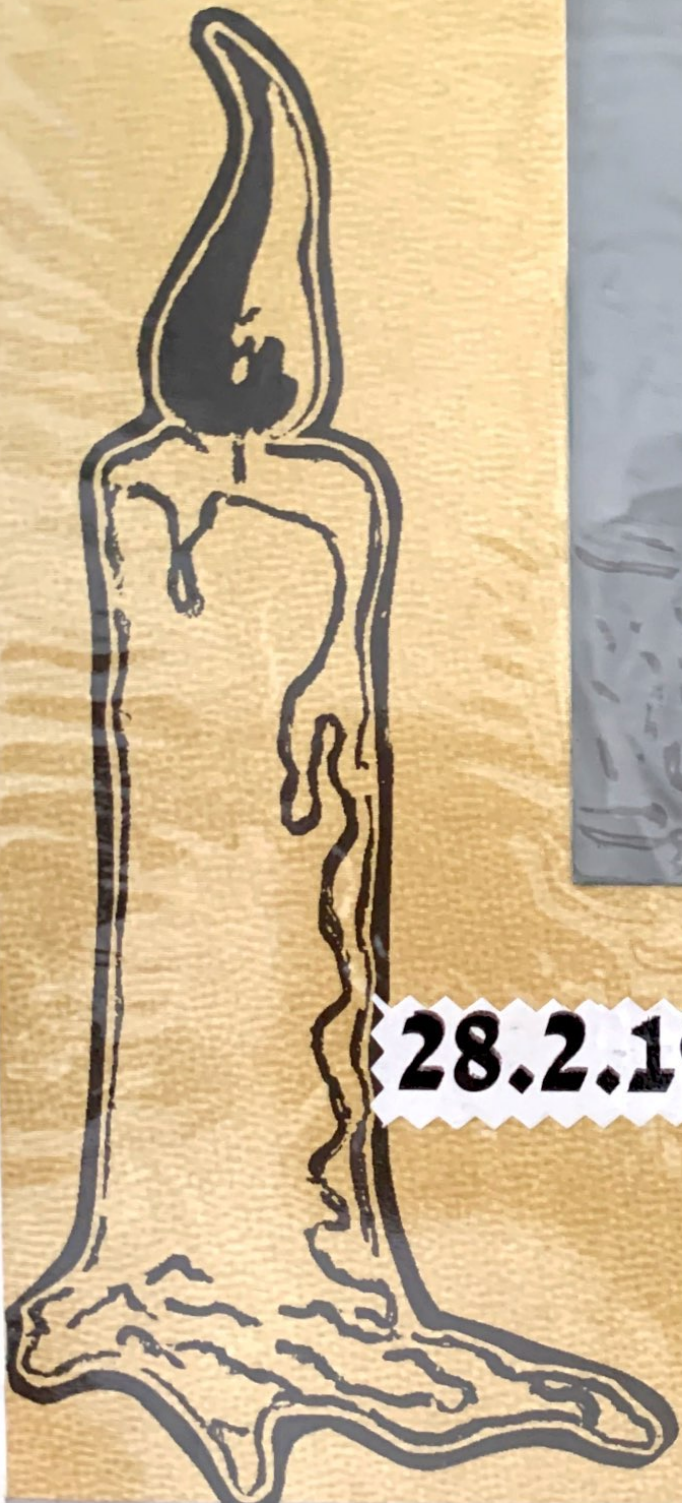
אל החורים :
אחבגם כי דמותם מאדן
ולבשותם תכלת זכה
כי אל סתע טכס הדרך
רחוקה, רחוקה -
את סבלי מעמס על השנם
כמצות שלטונכם עלי
להעפיל - מבשר צנע
של הבא אחרי (דחל)

גבועת חבדיך -
היחידה

סגן בונפיל יהודה ז"ל

28.2.1957 - 10.8.1975

אזני שלי היא סורי אנשי
אזני שלי הוא שות ופני
מקומות ומנימ וקולות מנימ
השביט וצולית למולי

אזני שלי הוא מלחמת חרור
אזני שלי הוא את וסיכור
של מלחמת יצ
של כל עם ישראל
השביט וצולית למולי

פלמון:
אזני אזני שלי
אזני שלי

אזני שלי היא עם יום כיבורים
היא מוצב החרמון ופסנת ההרים
רובאים שירו
ורצית שנתרו לצדי הדרכים למולי

אזני שלי היא מלחמת קדש
אזני שלי היא רכוח ואש
השטת הימים אל תל פאחר נציע
אל התל הניצב למולי

אזני שלי אדם וסיכור
אזני שלי ללא את וציכור
של אתמול עמר
ולתקוות יום אחר
השבת וצולית למולי

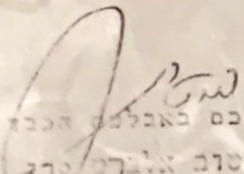
מכתב הספד

משפחת בונפיל היקרה

צבא הגנה לישראל
מודיע בצער רב כי יקירכם
2263376 סגן בונפיל יהודה, ז"ל
נפל מאש אויב

ביום שבת י"ב תשרי השל"ח - 24 ספטמבר 1977
בגזרה הלבנון
על נסיבות האסון יימסר לכם על-ידי מפקד מיהידתו.

אהבם באהבתם הנכבד
ברטוב אלברט סרג
בשם השליש הראשי

מכתבי הספד ממפקד היחידה

צבא הגנה לישראל

רמדת ד.נ. 888

סוללת - ג'ן. 214

יג. תש"ח תל"ג

25 ספסלבר 47

לכבוד

אלטנת בונפיל

בחה רטקו 198

ט"ז

אלטנת בונפיל היקרה,

במהרה היצרה בה שנת יראה הנכס, רצוני לרה"ג את רגשותי
הקטני והבלתימפור האחרים, שם נה"ל יראה על בית גילי תפקודי
כשמי ובלשם כל היום היצרה.

היורי הג'עם עדידי זקנים יקדני, שכני כהדלים, יקדל ע"מ אהליק
עליתי ע"צניתי עירולית ולקדק עליה כהם גילייה שלטל.
רצוני היקד והדעימתי להלקים בהקלות חילוני זכני עליו כרי,
להתהלל בלשתי זמני.

כמה שבת י"ה תש"ח (24.9.88) הלשתי יראה ידור
ובכני. בדהלקי הכורי ויקדס הכלי ואלו הלוקי ליה
בהוליה יחוליק. ובקדני אל יראה נכד, חלל חלל עילוני
חמת אל, טל, נפגס זמ חלל.

היצה כש"ל בהחיות לעדוה צני"ל ולעירובי עליהם חלוק,
וזני נליק וינתק עליהם את חילוני, עליוה גריכ. אל יראה

חגי לוי, מןאמיל
מפקד היחידה

כתבות מעיתונים

גדנעים מטפלים בשבויים פצועים

קבוצה מתלמידי תיכון רמלה לוד המטפלים בשבויים הפצועים

יצא לבלום את ההתקפה ייתל"מידי בית-הספר רמלה לוד שוחחו על חבריהם, אש השניסו לחפירת שוחות ושאלו עצמם אם כאן בדיוק נמצא התפקיד, שהיו רוצים למלא במלחמה. דווקא כאשר שוחחו על האפ-שרות, שייתכן כי גם בידי ה-אוייב מצויים חיילים שלנו ו-ייתכן שגם ביניהם יש פצור-עים, הופיע החייל האחראי על הגדנעים והודיע, שעוד מספר דקות יגיע אמבולנס עם פצועי-אוייב. ".... ואתה, אתה ואתה תעבירו אותם לחדר מיון". תוך דקות מצא עצמו גבי נר-שא עם חבריו, אלונקה ובה חייל מצרי מחוסר הכרה. ליד נושאי האלונקה צעדה יעל חמי רח דוממן של רגל רח

עם משה ת. ושניהם המשיכו לצעוד יחד במסדרון בית-החור-לים שהוא גם מכלאת שבויים. כבר ביום השני למלחמה אורגנו תלמידי כיתות י"א ו-י"ב של בית-הספר התיכון רמלה לוד לעזרה בבת-יחולים. רק למחרת הוסעו התלמידים לבית-החולים וראו את גדרות התיל שמסביבו את המשמר ה-כבד של המשטרה הצבאית ו-את הווילונות המוסטים על ה-החלונות. כן - מודה גבי זילבר-שטיין מי"א חברתית - היו לנו ויכוחים. בעצם, לא בדיוק ויכוחים, יותר נכון יהיה לכנות זאת שיחות... התלמידים ידעו על קרבות עזים עזרים ובצפון על היש-

(המשך מהעמוד הקודם)
סידרה יעל פרייברג, תלמידת י"א הומניסטית, כמנ-הגה את מיטתו של טייס הקרב המצרי אחמד פואד. אחמד, הנמצא כבר בשלבי החלמה מתקדמים, סיפר ליעל - בין מתיחת הסדין וטפחה על הכר - על משפחתו, על אימו, על אחיו ועל ביתם שב-קהיר. אחר כך, כאשר סייעה לו לחזור ולהתרווח במיטתו נטל אחמד את ידה של יעל ואמר: "המשפחה שלי בקהיר בוודאי דואגת לי מאוד, ואת כאן טובה אלי. תפאדלי, קחי את הכתובת שלהם ואני בטוח, שתמצאי דרך להודיע להם, ש-אני כבר מרגיש יותר טוב ו-שאת מטפלת בי הוטב".

תעודת הסמכה למציל

משרד החינוך והתרבות
רשות הספורט והחינוך הגופני

קורס למצילים חובבים

תעודה

ניתנת בזה ל י. קאה 20.11.75
מ 31

על השתתפות בקורס 'המציל החובב'
בדרגה ב שכלל 24 שעות הדרכה במקצועות הבאים:

- סגנונות שחיה
- קפיצות וצלילות
- השתחררויות ביבשה ובמים
- הובלת טובע
- הנשמה מלאכותית
- עזרה ראשונה
- הכרת הים וסכנותיו

המקום אכארת
התאריך 7.8.75

ועדת המציל החובב

הסמכה

לאחר בחינות
הוסמך כמציל חובב
דרגה ב

י. קאה
מנהל רשות הספורט

עִיפִים עַד בְּלִי קֶץ, נְדוּרִים מִמְרוֹעַ,
וְנוֹסִפִים טְלָלֵי נְעוּרִים עֲבָרִים --
דִּם הַשָּׁנִים יָשָׁה,
וְעָמְדוֹ לְבָלִי-נוֹעַ.
וְאֵץ אוֹת אִם תִּיִם הֵם אוֹ אִם יִרְרִים.

אִז תִּשְׁאַל הָאֵמֶת, שְׂמוּפֶת דִּמְעֵ-נֶקֶסֶם
וְאָמְרָה: מִי אַתָּם? וְהַשָּׁנִים, שׁוֹקֵטִים,
יָעֻז לָהּ: אֲנֹחֵ מִנֹּשׁ הַכֶּסֶף
שֶׁעָלִיו לָךְ נִתְּנָה מְרִית־וַהֲיִהוּדִים.

בְּדוֹ יֵאמְרוּ: תִּנְסַלְוּ לְרַגְלָהּ מִסְפֵּי-צֶלַל.
וְהַשָּׂר יִסְפֵּר בְּתוֹלְדוֹת יִשְׂרָאֵל.

...והארץ תשקט. עין שמים אודמת
 תשמעם לאשה
 על זבולות עשנים.
 ואמת סעמד - קרועת לב טף גושקת... -
 לקבל את תום
 האחד טין שני...

היא לטקס תבון. היא תקום למול סתר
 ועמדה, טרם-יום, עושה חג ואימה.
 -- אז מגנד יצאו
 בערה תער
 ואט-אט יצעדו הם אל מול האמה.

לובשי חל תמור, וכבדי בעלים,
 בנתיב יעלו הם
 הלוך והתרחש.
 לא תחליטו בנדם, לא מחו עוד במים
 את עקבות חם-הסרף ולייל קו-האש.

